

alpinae disciplinae commercio locupletatus, lares tuos familiareis propinquosque reuifas: specimē etiam tui patrio aliquo munere fungendo propius nobis praebas. Duab⁹ enim his rebus auctum te magnopere, luculenterque redire respei nostrae non parum refert: quos ingenti quadam expectatione suspensos ad reditum tuum tenes, haud temeraria de causa. Magnum enim tibi testimonium praebet provincialis fama, tanto etiam interstitio locorum exaudibilis. Minutius Mediolanensis Senator, homo summa humanitate praeditus, & bonarum (ni fallor) artium bona fide studiosus, admodum fauere tibi uisus est, cum inter loquendum in tui mentionem incidissem. Fratris tui aduentus, cum haec scriberem, in expectatione domesticorum erat. Medulla genere Neapolitan⁹, Senator Mediolani hoc anno factus, uir literarum bonarum peritia commendabilis, etiam mihi alioqui charus est. Hunc si tibi iam familiaris quoquo modo factus est, uerbis meis salutabis, cum ita tulerit occasio. Literas unas accepi tuas, quas sexto Calendas Iulias scripsisti. His uidere me scribendi uiribus cupide prouocare, homo parum (ut arbitror) scribendis epistolis feriat: qua in re ne tibi cessisse officio uidear, etiam etiamque uidero, si tamen mihi diuina benignitate id factitare licuerit per incolumitatem, ac uitae tranquillitatem. Tu facito isti tuae ut fortunae famaeque ita instes, tuam industriam ita urgeas, eo summa curarum tuarum contentionisque animi incumbat, ut ne secundis tuis rebus populo non secundo in patriam remigres. Vale. Parisijs tertio Nonas Iulias.

GVLIELMVS BVDAEVS SAL

MONIO MACRI

NO S. P. D.

Ccepi epistolam tuam cum fasciculo literarum, quem mihi Lascaris noster reddendum curauerat, ab Legato Venetorum (ut opinor) acceptum. In quo literae erant ad me hominum doctissimorum: inter easque Longolij epistola, qui nunc Venetijs agit, bibliothecamque copiosissimam pro arbitratu recenset: id quod si mihi contigisset, summi loco beneficii amplius esse ducerem. Mire delectatus sum Castrensibus tuis iocis: in quibus lectitandis placere mihi fortasse potuissem, nisi nimium te submittens, extra numeros militares poneres, ac penè dirueres omni aere laudis atque existimationis. Enimuero hic uocem attollere opus est, ubi tute adeo deſciendum censes. Scilicet hoc mihi persuadere sperasti homini ueteratori, inter centurias fabrum atque ministeria in castris Palladis esse te aut censeris: quem sciam omni suffragio ordines hic ducentium, dignum esse qui honoratissimo loco principiorum tabernaculum habeas. Quanquam in hac re iudicij mei fidem magis, quam famae prerogatiuam sequor. Quare cum ob unam rem aut alteram non deterrime gestam, dignum me censueris appellatione honorifica inter Antesignanos & Principes: caue tu inter Triarios (quod scribis) posthac te succenturies, aut alium tibi quaeras, qui cum hoc ludo te oblectes. Etem per Palladem ipsam, cuius numine auspiciisque rem gerimus, isto tu ioco non uereris ne rei literariae male ominari uideare: qui egregie doctum hominem eò loci etiã post subsidia colloces: ubi si unus aut alter manipulus itidem doctorum aggregandum se duxerit, quid causae est, quin res literaria ad Triarios rediisse dicatur? At hoc prouerbiali sermone literarum decus, atque auctoritatem in ancipiti esse significatur: quod omnino ominari ipse grauarere si quis te percunctaretur. Sin pergis obstinate inter Triarios manere, certius nihil habeto, quam me tibi statim de-

nunciaturum contubernium. Malim eñ è Principum ma-
 nipulis numerisq; expungi, quàm tanto interstitio à te di-
 rimi, nec recte nec ordine, cuius commilitio gaudeo. Satis
 hoc ad iocos. Accipe ad seria. De Annotationibus in Pan-
 dectas multum te propensius posthac amabo, qui iam me
 de ijs non appellaturum esse spondes: qui utinam cauere
 etiam posses neminem eo nomine petiturum: nam sæpe
 hac de re interpellor, quod mihi molestum esse cœpit, ex
 quo quidem certe causam esse sensi quamobrem inchoatã
 rem abijcerem: iacturamq; laboris nō modici facerem, po-
 tiusquam actam rem agerem (quod est in Prouerbio) aut
 mihi negocium non necessarium facere perseuerarem.
 Omnino huiuscemodi commentationibus animum ap-
 pellere, adhibereq; contentionem nequeo: non quod ma-
 gnopere uerear obtrectationem quorundam pertinaciũ
 (Quandoquidem longe propensior est gratia ab equis &
 bonis, quàm liuor ab iniquis: isq; non ex professo, quan-
 tum quidem uiderim) sed aliquos iam uidemus huius lau-
 dis petitores certatim existere: quibus in suo foro ut cōce-
 dam, æquum esse facile mihi cupideq; persuadeo: præser-
 tim cum exercitationis huiusce alius mihi campus pate-
 at, in quo animi causa expatiari gestio, si ocij fruendi ratio-
 nem confirmare constituereq; possim. Accedit q; incōmo-
 da corporis constitutio cum ætate ingrauescens, sæpe mi-
 hi stilum stomachanti è manibus excussit, cum cōmentari-
 os huiuscemodi retractare longo interuallo institissem: in
 quos miscellanea adnotamenta uariæ ac multiplicis lecti-
 onis regefferam non pridem, ea spe ut prima quaq; occasi-
 one exirent, ordine structurâque per ocium informati. Id
 quod si postulatis amicorum me dedens, facere nunc me-
 diter, animiq; ad id languentis partes ciere, & euocare ad
 munia quanque sua protinus obeunda, uereor mediussis-
 dius ne obsequium detrectent. Quaratione adactus sum

Mineruam ut ducem sequerer, auctoremq; constituendæ Philologiæ atq; tuendæ, quæ longi temporis uel inertia, uel turbulentis rebus meis dissoluta fuerat. Cuius numinis afflatus, ut ea parte reflaccuit, quæ spectat ad scriptiones refractarias, commentationesq; pugnaces, Martios illas quidem spiritus poscentes, nec minus Bellonæ quàm Palladis instinctum: cuiusmodi mihi cordi fuerunt ætate uegetiore: ita me nunc acuit & promouet ad eam contentionem, quæ placide pacateq; inferuescit: & ut aduentanti ætati haud dubie cōgruentior est, sic iam me iuuare magis cœpit lectio, ac meditatio ad eam philosophiæ partem uergens, quæ rationes ferè suas ad Spei fanum refert, ut in tuto deponat: ea non ita multum elaboranda ducens, quæ ut præsentaneam ipsa causam habent, sic fluxam etiã & caducam. Gratum est mihi & iucundum, quod in clientelam transieris maximi dispensatoris, qui magister est aulici ministerij, quasiq; decurio magistrorum. Nullus est enim qui summo actui admoti sunt à Principe, cui amplius uberiusq; cupiam: quippe quem nouerim ipse inter comitatus interioris primores uiris bonis, & doctis bene, & prolixè cupere: id quod experimento cognoui: cum etiam alioquin à nobis amandus sit, optatisq; beandus, qui Iasnum Lascarem nostrum uirum literis, literatisq; deuotum, in prima commendatione semper habendum esse duxerit. Diui approbent id quod tibi forte fortuna contigisse gaudeo. Deamo te de Dracone meo, cuius tibi in mētem uenit, is salutem tibi per me fœnerato refundit. Vale, & eam in spem feliciter progredere, ad quam tibi aditum doctrinæ existimatio patefecit. E Marliano nostro Ceneralium die, quæ sic Hilaria excipiunt, ut mœstitia gaudium immodicum. Saluta mihi Lascarem illum nostrum, quem spero iterum cum comitatu huc uenturum ad Resurrectiōnis Natalem, nisi Rex aliud statuerit.

GVLIELMVS